

A Fővárosi Ítéltábla a Dornbach és Hegyvári Ügyvédi Iroda (**felperesi jogi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Hegyvári Sándor ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, a II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a Fazekas Ügyvédi Iroda (**I. rendű alperesi jogi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Fazekas Róbert ügyvéd) és a Sasvári Ügyvédi Iroda (**I. rendű alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Sasvári Attila ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, IV.rendű alperes neve (**IV. rendű alperes címe**) IV. rendű, a Fazekas Ügyvédi Iroda (**V. rendű alperesi jogi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Fazekas Róbert ügyvéd) által képviselt V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű, a **jogtanácsos** (VI.rendű alperes címe) által képviselt VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe) VI. rendű alperesek ellen tűrésre kötelezés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 3. napján meghozott 21.P.23.280/2015/9. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett és Pf.5. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 6.900 (Hatezer-kilencszáz) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 17.300 (Tizenhétezer-háromszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek, mint néhai **M.M.-né** örökhagyó törvényes örökösei keresetükben az alpereseket annak tűrésére kérték kötelezni, hogy ... Hivatala a **b.-i** ... helyrajzi számon felvett ingatlannak az örökhagyó hagyatékába tartozó és I. rendű alperes nevén álló 6/20 eszmei illetőségéről az I. rendű alperes tulajdonjogát, továbbá az V. rendű alperesnek az I. rendű alperes tulajdoni illetőségét érintő, a tulajdonosi jogok gyakorlására vonatkozó jogát az ingatlan-nyilvántartásból törölje és ahelyett az I-II. rendű felperesek egymás között egyenlő arányú (3/20-3/20) tulajdonjogát törvényes öröklés jogcímén jegyezze be.

Az I. rendű alperes viszontkeresetében 32.871 forint és annak 2000. november 15. napjától járó késedelmi kamata erejéig hagyatéki hitelezői igényt érvényesített az általa megfizetett temetési és hagyatéki eljárási költségek után.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 608. § (2) bekezdése, 673. § (2) bekezdése, 115. § (1) bekezdése és a 116. § (1) bekezdése alapján a keresetnek helyt adott, és annak tűrésére kötelezte az I., III., IV., V. és VI. rendű alpereseket, hogy ... Hivatala a **b.-i** ... helyrajzi számon felvett, gyümölcsös és gazdasági épület megjelölésű ingatlan I. rendű alperes tulajdonát képező 6/20 eszmei illetőségről az I. rendű alperes tulajdonjogát, az V. rendű alperesnek a II/14-es részen bejegyzett, az I. rendű alperes 6/20 arányú illetőségét érintő tulajdonosi jogait gyakorló jogát az ingatlan-nyilvántartásból törölje és az I. rendű felperes 3/20 arányú, valamint a II. rendű felperes 3/20 arányú tulajdonjogát törvényes öröklés címén jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 343.000 forint perköltséget, amelyből 70.200 forint az általános forgalmi adó összege, 13.200 forint pedig készkiadás.

Az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet részben találta megalapozottnak, amelyre figyelemmel a Ptk. 677. § (1) bekezdés b) pontja és a 361. § (1) bekezdése, valamint 301. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. rendű alperesnek 32.871 forintot, és ennek 2011. április 7-től 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félév utolsó napján érvényes, 2013. július 1-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 12.700 forint perköltséget, amelyből az általános forgalmi adó 2.700 forint. Az ezt meghaladó kamatkövetelés körében a viszontkeresetet elutasította.

A perköltség tekintetében az elsőfokú bíróság kimondta továbbá, hogy a teljesítéssel a felperesek kötelesek elől járni.

Az ítélet ellen - kizárólag a felpereseknek fizetendő perköltség mértékét sérelmezve - az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben azt kérte, hogy az ítélet tábla a terhére megállapított perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (6) bekezdése alapján 126.300 forintra szállítsa le. Hangsúlyozta, hogy a I. rendű alperes neve az ügyben - mivel a felperesek korábban nem voltak fellelhetők - szükségörökös volt, mint ahogy a perre is kényszerűen került sor, hiszen a **N.-be** tartozó földrészletek tekintetében az államot képviselő V. rendű alperes ügyrendje nem adott lehetőséget az utóbb ismertté vált örökösökkel történő egyéb megállapodásra. Álláspontja szerint a megállapított perköltség összege a felperesek oldalán kifejtett jogi tevékenységhez - a kereset és annak pontosítása, továbbá négy beadvány összesen kilenc gépelt oldalához, illetve az ahhoz igazodó munkaórák számához - képest indokolatlanul magas, a beadványok tartalmából kitűnően azok elkészítését hosszas jogi kutatómunka nem előzhette meg. Erre tekintettel a felpereseknek járó ügyvédi munkadíjat - figyelemmel a Fővárosi Ítélet Tábla Polgári Kollégiumának az 1/2004. (IV.19.) számú határozatával elfogadott ajánlására is - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti sáv középarányos mértékében kell megállapítani. Ennek kapcsán megjegyezte, hogy az ezen rendelkezés

folytán alkalmazandó 5% szerinti maximális összeg egyébként is csak 242.600 forint lehetne, mivel a per tárgyat képező tulajdoni illetőség értéke - ahogyan azt az ítélet indokolása is rögzítette - 4.852.000 forintot tesz ki.

Fellebbezési ellenkérelmükben a felperesek a fellebbezéssel támadott rendelkezés helybenhagyását kérték, álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a pertárgy értékéhez képest egyébként is mérsékelt perköltség összegét.

A fellebbezés alaptalan.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése értelmében a rendelet rendelkezéseit a polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő ügyvéd munkadíjának és készkiadásának megállapítása során kell alkalmazni. Mivel az elsőfokú ítélet indokolása e tekintetben egyáltalán nem tartalmaz jogszabályi hivatkozást, az ítéletőktábla mindenképp előtt rögzíti, hogy a pernyertes fél képviselete folytán felmerülő ügyvédi munkadíjjal összefüggő perköltséget jelen ügyben is a rendelet előírásai - külön díjmegállapodás hiányában [3. § (1) bekezdés] a 3. § (2)-(6) bekezdései - szerint kellett meghatározni.

A rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pervesztes felet terhelő ügyvédi munkadíj összege a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint. A 3. § (6) bekezdés alapján a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, mint ahogy a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja azzal, hogy az eltérést mindkét esetben indokolni köteles.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján az ügy bonyolultságának foka alapvetően a munkadíj magasabb összegben történő megállapításánál bír jelentőséggel. Ehhez képest a jogvita relatíve egyszerűbb volta - és ezáltal az ahhoz kapcsolódó jogi kutatómunka alacsonyabb intenzitása - önmagában nem ad alapot a mérséklésre, ahhoz ugyanis elsősorban az szükségeltetik, hogy a rendelet alapján egyébként megállapítható munkadíj összege ne álljon arányban a bíróság előtt közvetlenül kifejtett tényleges tevékenységgel.

Az ítéletőktábla az iratok vizsgálata alapján megállapította, hogy a felpereseket képviselő ügyvédi iroda közreműködése a perbeli beadványok elkészítésével még nem merült ki, ahhoz további - három határnapot érintő - tárgyalási jelenlét, illetve érdemi képviseleti tevékenység is társult. Mindezt összegezve az ítéletőktábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított bruttó 330.000 forint - az áfa levonása után nettó 257.800 forint - összegű ügyvédi munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak, az ehhez hozzászámítandó 13.000 forint igazolt készkiadás összege pedig a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységtől függetlenül jár a felpereseknek. Az ítéletőktábla ezért csupán megjegyzi, hogy a fellebbezésben hivatkozott kollégiumi ajánlásból - amely pusztán a bíróság indokolási kötelezettségének kérdéseit részletezi - egyáltalán

nem következik az, hogy mérséklés esetén középátlagos mértéket kellene alkalmaznia a bíróságnak.

Az ügyvédi munkadíj alapjául is szolgáló pertárgy értékét illetően a Pp. 26. § akként rendelkezik, hogy azt a felperesnek kell megjelölnie a 24-25. §-ok figyelembevételével, erre a bíróságnak csak abban az esetben nyílik jogköre, ha a keresetlevélben feltüntetett érték a bíróság hivatalos tudomásával ellentézik, vagy egyébként valószínűtlen, illetve, ha azt az alperes vitássá teszi. Ezen törvényi rendelkezés szerint a pertárgy értékét főszabályként a felperes által megjelölt összeg határozza meg, vagyoni jogi perben a felperes ezáltal tesz eleget a Pp. 121. § (1) bekezdés d) pontjában írt kötelezettségének is. Ehhez képest a bíróság csak a Pp. 26. § második fordulataiban rögzített vagylagos feltételek valamelyikének a fennállta esetén térhet el a felperes által megjelölt összegtől.

A Pp. 24. § (1) bekezdése szerint a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke az irányadó. A 2010. évben benyújtott keresetlevélben a felperesek a pertárgy értékét 5.208.400 forintban jelölték meg, amelyből az általuk igényelt tulajdoni illetőségek forgalmi összértéke 5.200.000 forintot, a hagyatékátadó végzésben megjelölt nyugdíjkövetelés pedig 8.400 forintot tett ki. A tulajdoni illetőség ezen forgalmi értéke csupán kis mértékben haladja meg a 2008. évben kelt hagyatékátadó végzésben megjelölt és a fellebbezésben is hivatkozott 4.852.000 forintot, a 10%-ot el nem érő különbségre tekintettel tehát a felperesek által megjelölt pertárgyérték - az időmúlásra és az ingatlanpiaci ingadozásokra is figyelemmel - egyáltalán nem tekinthető valószínűtlennek, következésképpen az attól való eltérésre sincs ok. Az elsőfokú bíróság ezért - a végösszegeből kitűnően - helyesen járt el akkor, amikor a keresetlevélben feltüntetett pertárgyértéket alapul véve számította ki az 5%-os mértékű, minimálisan kerekített nettó ügyvédi munkadíjat.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla - a nem fellebbezett részt nem érintve - az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. A fellebbezési érték 216.700 forint, amelyre tekintettel az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező I. rendű alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint számított - áfával növelt - másodfokú perköltség megfizetésére. A le nem rótt fellebbezési illetéket az eredménytelenül fellebbező I. rendű alperes személyes költségmentessége folytán az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

Budapest, 2016. október 25.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Szirmai Nikoletta bírósági ügyintéző